

✦ **Спільний стіл і співтовариство.** Наступний крок - це спільне застілля і громадські заходи. Парафіальна спільнота, так як родина, потребує спільного споживання їжі, щоб підтримувати свою спільнотну сутність. Стіл займає центральне місце у вияві гостинності не лише вдома, а й так само в церкві. Спільний стіл у церковному залі та дружнє спілкування є дуже важливим продовженням Господньої Трапези і торжества Божественної Літургії. Такі зібрання є нагодами зміцнити існуючі взаємини і започаткувати нові. Окремі парафіяни можуть виявити бажання покрити вартість трапези для новоприбулих та гостей.

✦ **Проявляти гостинність до відвідувачів, подорожніх, іммігрантів, біженців та бездомних.** Ще одним кроком у віднові гостинності є доброзичливість і дружність по відношенні до віруючих і невіруючих, подорожніх, чужинців та іммігрантів. Гостинність – це найперше хотіти і бути готовими надати подорожнім і бездомним поживу, притулок і захист.

✦ **Давати оцінку своїй парафії щодо гостинності.** Не бійтеся запропонувати корисні поради священикові та іншим, щодо того, як ваша парафія може стати привітнішою. Визначте рівень гостинності на своїй парафії, ділячись ідеями з власного досвіду, або з того, що ви бачили добрим на іншій парафії. Наприклад, чи територія довкола церкви є охайна? Чи є достатньо вказівок про час відправи Божественної Літургії та як зв'язатися з парафією? Чи парафія має веб-сторінку? Як тут приймають сім'ї з маленькими дітьми, осіб похилого віку або з особливими потребами? Чи є передбачені інформаційні брошури для новоприбулих? Чи з ними зв'язуються після того, як вони вперше були в церкві?

Особисто запросіть когось нового до парафії - це євангелізація

✦ **Особисте запрошення.** Особисто запросіть когось нового до парафії: приятеля, сусіда, родича. Когось, хто раніше відвідував церкву, але з якоїсь причини перестав. Особисте запрошення є найкращим. Пам'ятайте, що Ісус запрошував інших йти за ним, по одній особі нараз. Проте не запрошуйте їх лише один раз. Висловлюйте це запрошення знову і знову, і як тільки вони почнуть приходити до церкви, продовжуйте ними опікуватися. Показуйте їм все, знайомте з іншими, діліться своїм досвідом віри, навчайте їх, пояснюйте різні речі, запрошуйте на каву. Pozнайомте їх з вашим найкращим приятелем, Ісусом Христом і спостерігайте, як він чинить чудеса в їхньому житті. Ви станете частиною цих перемін і частиною їхнього життя, а ваша парафіальна спільнота зросте. Будьте певні, цей факт буде вагомим на вашому резюме коли ви станете перед обличчям Господа.

Розбудова Царства Божого

Гостинне служіння належить кожному з нас: молодим, старшим, чоловікам, жінкам, парафіянам, чужинцям і гостям.

Ми всі є членами того самого тіла Христового. Як він навчає: “Бо як в одному тілі маємо багато членів і всі члени не виконують ту саму роботу, отак і ми: численні - одне в Христі тіло, кожен один одному член.

Маючи ж, згідно з даною нам благодаттю, різні дари: коли то дар пророцтва, виконуймо його мірою віри; хто має дар служіння, нехай служить; хто навчання, нехай навчає; хто напоумлення, нехай напоумляє. Хто дає - у простоті; хто головує - дбайливо; хто милосердиться - то з радістю” (Рим. 12,4-8).

Христові потрібно, щоб кожен з нас використовував свої дари для збудування Церкви, Царства Божого.

Вітаючи посеред нас чужинців,кладаймо тим самим свою частку, щоб робити наші парафії гостиннішими. А тоді нехай Бог так само вживає дари новоприбулих, щоб перетворити цей світ на кращий, на світ, в якому перебувають надія і любов.

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Соціологічне дослідження

Прочитайте наступний уривок самостійно, або в родинному колі, і особисто переживіть його, відповідаючи на потреби чужинців, виявляючи до них гостинність, вітаючи їх серед нас. Що би вчинив Ісус? Що ви б вчинили?

Святий Іван Золотоустий - “Чи ви бажаєте вшанувати тіло Христове?”

“Не нехтуйте ним, коли він нагий. Не поклоняйтеся йому в храмі, зодягненому в шовк, щоб згодом пройти повз нього на вулиці, де він змерзлий і невдягнений. Той, що сказав: “Це моє тіло”, так само сказав: “Я був голодний і ви дали мені їсти”, і “Що ви зробили одному з братів моїх найменших, мені ви зробили”... Яка користь з того, що Євхаристійний стіл переповнений золотими чашами, коли ваш брат помирає від голоду. Спершу нагодуйте його, а тоді тим, що залишиться, можете прикрасити і вівтар.

Чи ти виготовиш золоту чашу, а відмовишся подати горня води? Який сенс прикрашати вівтар золотими підвісками, і не дати Христові плащ, щоб він міг прикрити спину! Яка вам з цього користь? Скажіть мені: якби ви бачили когось голодним і не дали йому їсти, а натомість витратили свої гроші на прикрашання вівтаря золотом, чи та особа подякує вам? Чи не образить це її, швидше за все? Або якщо б ви бачили когось у лахмітті, замерзлого і слабого, та замість дати йому одяг, ви б збудували золоті колони на його честь, чи не сказав би той чоловік, що з нього поглумилися і зробили дурня? Подумайте, що Христос є той бродяга, котрий приходить в пошуку за ночівлею. Ви його випроваджуєте, а тоді починаєте застеляти килими на підлозі, прикрашати стіни та розвішувати по колонах лампи на срібних ланцюгах. За той час бродягу вкинули до в'язниці, а ви ніколи не прийшли, щоб глянути на нього.

Знову ж таки, я не засуджую вашої великої щедрості у цій справі. Звичайно, прикрашайте ваш дім, але так само дбайте про бідних, чи радше спершу дбайте про бідних. Ніхто ніколи не був засуджений за те, що не дбав про

The Pastoral Letter, **Becoming A More Welcoming Parish: Towards A Ministry of Welcome** can be downloaded at our website - www.edmontoneparchy.com
© 2013 Eparchy of Edmonton. All rights reserved.

Що ви зробили одному з братів моїх найменших, мені ви зробили

свій дім, однак ті, що нехтували бідними, були навіки покарані пекельним вогнем і життям у стражданнях разом з дияволами. Прикрашайте свій дім, однак не забувайте зодягнути вашого брата. Він є безмежно ціннішим храмом” (Проповідь на Євангеліє від Матея).

ВИПИСКА ЦИТАТ

Як я досі розумів/розуміла гостинність - як завдання, чи спосіб життя?

Чи я гостинно приймав/приймала чужинця у своєму домі, церкві або на роботі?

Чи я підтримую зв'язок з іншими парафіянами у своїй спільноті?

Як я допомагаю своїй парафіальній спільноті виходити назустріч чужинцям, відвідувачам, та іммігрантам?

Чи я готовий/готова запропонувати подорожнім і бездомним їжу, покрівлю та захист?

Як я можу зробити свою парафію гостиннішою?

ДЛЯ ДОДАТКОВОГО ЧИТАННЯ

Finding Christ Within (Irma Zaleski)

Sobornost: Experiencing Unity of Mind, Heart and Soul (Catherine Doherty)

The Gospel Without Compromise (Catherine Doherty)

A Guide for the Domestic Church (Diocese of Newton)

Behold the Beauty of the Lord (Henri Nouwen)

Saints As They Really Are: Voices of Holiness in Our Time (Michael Plekon)

Я був чужинцем і ви мене прийняли.
(Мт. 25,35)

Наш 25-річний Пасторальний План

Українська Греко-Католицька Церква в Альберті взяла на себе виконання захоплюючого і відважного 25-річного Пасторального Плану під назвою “Євангелізація: Нова Весна.”

Цей план запрошує нас розвинути особистий зв'язок з Христом і зростати у Божому житті, вірі та духовному розумінні.

Пасторальний план закликає до активної участі в трьох ділянках або основах: Слово - пізнати Бога, Євхаристія - полюбити Бога, та Служіння - служити Богові.

Щоб дізнатися більше про Пасторальний План, придбайте зразок у вашій парафії або відвідайте нашу єпархіальну сторінку в інтернеті: www.edmontoneparchy.com.

Розбудова Спільноти

Оскільки ми продовжуємо втілювати наш Пасторальний План, то цей документ буде зосереджуватись на служінні. Пізнавши Бога і поглибивши нашу любов до нього, ми покликані йти слідом за ним через осо-

Українська Католицька Єдмонтонська Єпархія

Ставати привітнішою парафією

На шляху Гостинного Служіння

травень 2013 р.

бистий приклад та служіння.

Зупинімось тут на одному з аспектів служіння, а саме, на розбудові спільноти через привітність та гостинне служіння.

Гостинність Ранньої Церкви

Слово *гостинність* походить від латинського *hospes*, що означає гість. Бути гостинним - це бути привітним і доброзичливим до гостей. У грецькій мові гостинність передається словом *philoxenia*, котре походить від *xenos*, тобто чужинець.

Гостинність - це не так завдання, як спосіб життя і співпереживання з іншими: це бути люб'язним і привітним до гостей, подорожніх та незнайомих. Дім, котрий живе і дихає гостинністю, є живим домом.

У стародавньому світі та в Ранній Церкві гостинність сприймалася з великою відповідальністю. Приймати незнайомих та подорожніх, годувати їх та надавати прихисток і ночівлю, вважалося громадським священним обов'язком кожного. Гостинність була справою цілої спільноти і вона вважалась основою, на якій тримається моральна структура світу.

Гостинність сьогодні

Сучасне розуміння гостиності переважно зводиться до запрошення друзів, родичів, парафіян або вірних-однумців, на вечерю та дружнє спілкування, вдома або у церковному залі.

Завданням для нас є вийти поза межі цього загально-прийнятого розуміння і наново відкрити дар гостинності у тому розумінні, яке мали у стародавні часи та в Ранній Церкві.

У своєму 25-річному плані в ділянці Служіння ми ставимо собі за мету відновити дух гостинності в наших сім'ях, парафіях та в Українській Католицькій Церкві загалом. Гостинність не з'явиться сама по собі, якщо ми не приділимо їй належної уваги.

Вітати посеред нас чужинця

У заїжджому дворі не було місця

Вже від свого народження Ісус знав, що таке бути небажаним, відкинутим, проганим. Коли прийшов для Марії час пологів, то вона народила сина, “і поклала його в ясла, бо не було їм місця в заїзді” (Лк. 2,7).

Уявімо собі... В заїжджому дворі не було місця для Божого Сина. Не дивно, що Ісус так часто проповідував про гостинність. Роздумаймо тепер над деякими уривками з Біблії, що розповідають про вітання посеред нас чужинців.

Найбільша із Заповідей

Коли законоучитель спитав Ісуса: “Учителю, котра найбільша заповідь у законі?” Він же сказав до нього: ‘Люби Господа, Бога твого, всім твоїм серцем, усією твоєю душею і всією думкою твоєю: це найбільша й найперша заповідь. А друга подібна до неї: Люби ближнього твого, як себе самого. На ці дві заповіді ввесь закон і пророки спираються.’” (Мт. 22,36-40; див. також Лк. 10,27).

Виявляти гостинність - це любити Бога, себе самих та наших ближніх.

Я був чужинцем і ви мене прийняли.

Гостинність як спосіб життя і співпереживання з іншими

Страшний Суд

У своїй проповіді про страшний суд Ісус сказав: “Якже прийде Син Чоловічий у своїй славі, й ангели всі з ним, тоді він сяде на престолі своєї слави. І зберуться перед ним усі народи, і він відлучить їх одних від одних, як пастух відлучує овець від козлів; і поставить овець праворуч себе, а козлів ліворуч. Тоді цар скаже тим, що праворуч нього: Прийдіть, благословенні Отця мого, візьміть у спадщину Царство, що було приготоване вам від створення світу. Бо я голодував, і ви дали мені їсти; мав спрагу, і ви мене напоїли; чужинцем був, і ви мене прийняли; нагий, і ви мене одягли; хворий, і ви навідались до мене; у тюрмі був, і ви прийшли до мене. Тоді озвуться праведні до нього: Господи, коли ми бачили тебе голодним і нагодували, спрагненим і напоїли? Коли ми бачили тебе чужинцем і прийняли, або нагим і одягнули? Коли ми бачили тебе недужим чи в тюрмі й прийшли до тебе? А цар, відповідаючи їм, скаже: Істинно кажу вам: усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили” (Мт. 25,31-40).

Приймати в себе чужинця - це приймати самого Христа.

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Любов до ворогів

Ісус навчає своїх учнів, що вони повинні нести ту саму любов ближнього навіть до своїх ворогів: “Ви чули, що було сказано: Люби ближнього свого й ненавидь ворога свого. А я кажу вам: Любить ворогів ваших і моліться за тих, що гонять вас; таким чином станете синами Отця вашого, що на небі, який велить своєму сонцю сходити на злих і на добрих і посилає дощ на праведних і неправедних.

Бо коли ви любите тих, що вас люблять, то яка вам за це нагорода? Хіба не те саме й митарі роблять? І коли ви вітаєте лише братів ваших, що надзвичайного чините? Хіба не те саме й погани роблять? Тож будьте досконалі, як Отець ваш небесний досконалий” (Мт. 5,43-48).

Ми повинні вітати посеред нас навіть тих, котрі до нас погано відносяться і з ким нам важко спілкуватися.

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Братня любов

У своєму листі до християнської спільноти в Римі, Святий Павло закликає: “ Любов нехай буде нелицемірна; ненавидівши зло, приставайте до добра. Любить один одного братньою любов'ю. Пошаною один одного випереджайте. В ревності не будьте ліниві, духом горіть, Господеві служіть; веселі в надії, в горі терпеліви, в молитві витривалі; святих у потребах спомагайте і *дбайте про гостинність*” (Рм. 12,9-13).

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Завжди виявляйте гостинність

А в Посланні до Євреїв автор пише: “Братня любов нехай перебуває! *Гостинности не забувайте*, бо нею деякі, не відаючи, ангелів були вгостили” (Євр. 13,1-2)

Подумати лише... Чужинці можуть бути самими ангелами, яких Бог послав, щоб випробувати нашу гостинність і великодушність щодо інших!

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Любов Бога і наша

Накінець, але мабуть головно, ми покликані з любов'ю вітати посеред нас чужинців, тому що Бог є любов і Бог спершу полюбив нас. Тому й ми покликані робити так само:

“Любі, любім один одного, бо любов від Бога, і кожен, хто любить, народився від Бога і знає Бога. Хто не любить, той не спізнав Бога, бо Бог - любов. Цим виявилася до нас любов Бога, що Бог свого єдиного Сина послав у світ, щоб ми жили через нього. Любов же полягає не в тому, що ми полюбили Бога, а що він полюбив нас і послав Сина свого - примирення за гріхи наші. Любі, коли Бог так полюбив нас, то й ми повинні один одного любити. Бога ніхто ніколи не бачив. Коли ми любимо один одного, то Бог у нас перебуває, і його любов у нас досконала” (1 Ів. 4,7-12).

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Як я можу зробити свою парафію привітною?

Ми є народ Божий.

Висловлювання *Божий народ* знаходиться у Старому та Новому Завітах і воно вказує на завіт між Богом і людством. Бог обіцяє спасіння, а взамін люди обіцяють свій послух. Бог сказав: “Я поселюся в них, і посеред них буду ходити. Буду їхнім Богом, вони ж будуть моїм народом” (2 Кор. 6,16).

Приймати в себе чужинця - це приймати самого Христа

Папа Бенедикт XVI, говорячи про Церкву, як Божий народ, сказав наступне: “Церква, люд Божий по всьому світі, з'єднаний у вірі й любові, та уповноважений Святим Духом свідчити про воскреслого Христа аж до кінців землі” (Церемонія Закриття, 23-ій Світовий День Молоді, Сідней, Австралія, 21 липня 2008 року).

Належність до Божого народу не приходить з фізичним народженням, але через віру в Христа і хрещення.

Ми є народ Божий.

Щоб зробити привітнішими наші парафії, ми насамперед повинні бути переконаними, що як Божий народ, ми є покликані вітати інших у Церкві, по одному приводити їх до Христа і супроводжувати їх на шляху віри. Це завдання не є лише для священика, воно належить усім нам: мирянам і мирянкам, монахам і монахиням, так само як і духовенству.

Від мене залежить те, чи в моїй парафії будуть привітніше ставитися до чужинців.

Я був чужинцем, і ви мене прийняли.

Спосіб життя

Гостинність - це не завдання, а спосіб життя. Наступні методи допоможуть нам розвину-ти гостинність на все життя:

- ✦ *Створити діючий Комітет Гостинності.* На кожній парафії створіть Комітет Гостинності, у складі тих парафіян, які зацікавлені практикувати гостинність у своїй парафії та готові її відновити. Проведіть для них навчальний семінар, щоб допомогти їм та іншим зрозуміти, чому є так важливо вітати у себе відвідувачів та чужинців. Однак потрібно пригадувати всім парафіянам, що вони відіграють важливу роль у гостинному служінні.

- ✦ *Бути привітними одні до одних.* Будьте привітними одні до одних у парафіяльній спільноті. Щоб створити внутрішній гостинний дух, потрібно докласти багато праці та зусиль. Люди мають природню схильність створювати угруповання або кола друзів, які не завжди відкриті чи привабливі для інших. Кожний член парафії повинен свідомо взяти на себе роль господаря, а не гостя.

- ✦ *Привітальник.* Підготуйте волонтерів, які б вітали парафіян і гостей у церкві. Виберіть з парафіяльної спільноти осіб, які б вірно стояли при церковних дверях, роздавали парафіяльні вісники та допомагали людям зайняти свої місця у лавках. Коли люди приходять до церкви, то дуже важливо, щоб вони почувалися як вдома, були частиною парафіяльної

родини. Ці волонтери можуть допомогти зокрема гостям відчути себе, як вдома.

- ✦ *Звертати увагу на чужинців та гостей.* Будьте уважними щодо чужинців та гостей. Усвідомлюйте, що існує тенденція вітати тих самих людей кожної неділі. Виглядайте за тими новими особами, що приходять до церкви, посміхайтесь до них і запрошуйте їх у спільноту. Дайте їм почутися як *вдома*, якщо вони назбирали достатньо відваги, щоб прийти до церкви, і надалі *заохочуйте* їх та дайте їм відвагу прийти ще раз. Поставте собі за завдання щонеділі привітати одну нову особу в церкві.

- ✦ *Зробити церкву доступною для молитви.* Подумайте про те, щоб мати церкву відчиненою для молитви у певні години впродовж дня. Відчинені двері є особистим запрошенням для людей, щоб зайти і помолитися. Це так само є безсловесним свідченням того, що ця церква і ця парафія є відкриті для всіх, та запрошують кожного увійти в присутність Христа і зустріти його у тишині священного приміщення церкви.

- ✦ *Відновити поцілунок миру на Божественній Літургії.* Поцілунок миру - це традиційний християнський привіт, що дагується ранньохристиянським періодом. Привітання через поцілунок було так само звичаєм, який практикував Ісус. Такий поцілунок згадується в Новому завіті п'ять разів: Рим. 16,16; 1 Кор. 16,20; 2 Кор. 13,12; 1 Сол. 5,26; 1 Пет. 5,14 “Вітайте одне одного святим поцілунком”. Це є знак миру поміж вірними, любов у дії, та великий вияв привітності по відношенні до чужинців і гостей.

- ✦ *Час на каву після Божественної Літургії.* Особисто запрошуйте новоприбулих до парафіяльного центру на каву, чай чи сік зі солодощами після Божественної Літургії. Це є чудовий вияв гостинності, який дозволяє їм відчутися бажаними і дає нагоду краще познайомитися з ними. І не забудьте підготувати щось особливе для малечі. Якщо це взагалі можливо, продовжуйте робити каву влітку, коли парафію можуть відвідати гості з-поза міста, які приїжджають на відпустку.

